

BOYUN EĞME

Gülsan direnişi PE ağı dayanışması ile güçleniyor

Gülsan Grup'a bağlı cam fabrikasında tazminatsız işten çıkarılan 213 işçinin direnişi dördüncü haftasına girerken Patronların Ensesindeyiz (PE) dayanışma ağı ve Nâzım Hikmet Kültür Merkezi sanatçıları destek ziyaretinde bulundu. • Sf3

HAFTALIK SİYASİ GAZETE ■ 23 KASIM 2018 CUMA ■ 1 TL

60 yıldır Küba Devrimi'ne saldırıyorlar ama sosyalizm ayakta

NİCE YILLARA KÜBA

KÜBALI ÇOCUKLARIN GÖZÜNDEN FİDEL

Küba haftasının en güzel sürprizlerinden biri, Kübalı ilkokul öğrencilerinin yaptığı Fidel resimlerinden oluşan sergi olacak. Sergi, üç ildeki büyük buluşmaların düzenleneceği salonlarda ziyaret edilebilir.

Sosyalizm, Küba'da 60 yaşını dolduruyor. Doğal kaynakları fakir, halkı asırlarca sömürülmüş, dünyanın en büyük emperyalist gücünün yanı başındaki ada, Nâzım Hikmet'in "Ama umudu var büyük insanlığın" dizesini yaşıyor hâlâ.

1 Ocak 1959'da Fidel ve yoldaşları adadaki Amerikancı diktatörlüğü yıktıklarında, zenginler tatile gidergibi bavullarıyla Miami'ye kaçmış, "Nasılsa bu çapulcular birkaç aydan fazla kalamaz iktidarda, gittiğimiz gibi döneriz" demişlerdi. 60 yıldır ABD'deler, dönemediler. **Ama ellerinden geleni artlarına koymadılar. Emperyalizmin paralı tetikçileri olarak Küba'da sosyalizmi yıkmak için her türlü fitnenin piyonları oldular.**

Emperyalizmin canını sıkıyordu, batı yarıkürede ilk defa sosyalizmin iktidarda olduğu bu ufak ada. Küba'nın limanlarını bombaladılar, uçaklarını patlattılar, halkın lideri Fidel'i 600'den

fazla defa öldürmeye çalıştılar. Adayı açlıkla terbiye edebileceklerini sanıp 60 yıldır ablukaya aldılar.

Tüm bunlara rağmen Küba haklı, sosyalizmde ısrar ediyor. Tarihin gördüğü en büyük devrimcilerden Fidel'in, tam iki yıl önce aramızdan ayrılmasından sonra, daha da fazla... Kıt kaynaklarını kardeşçe bölüşmeyi bilen Küba halkı, dünyanın en sağlıklı, en mutlu halklarından biri olmayı sürdürüyor. Sosyalizm sayesinde.

Bu hafta, Küba sosyalizminin temsilcileri, José Martí Küba Dostluk Derneği'nin davetlileri olarak Türkiye'deler. Küba haftası kapsamında İstanbul, Ankara ve İzmir'de etkinlikler düzenlenecek. Kübalılardan devrimi, sosyalizmi dinleyeceğiz, ama aklımız hep kendi ülkemizde, Türkiye'de olacak. Çünkü bizim çıkış yolumuz da aynı: Sosyalizm.

ÜÇ İLDE BÜYÜK KÜBA BULUŞMASI

Küba haftası kapsamında 25 Kasım-1 Aralık tarihleri arasında İstanbul, Ankara ve İzmir'de çeşitli etkinlikler düzenlenecek. Haftanın zirve noktaları, üç ilde düzenlenecek büyük buluşmalar olacak. Bu buluşmalarda Küba Komünist Partisi Küba Komünist Partisi Uluslararası İlişkiler Genel Koordinatörü Juan Carlos Marsan Aguilera ve TKP Genel Sekreteri Kemal Okuyan konuşacak, Türkiyeli ve

Kübalı müzisyenler etkinliğe renk katacak.
İSTANBUL BULUŞMASI
27 Kasım Salı, 20:00
Şişli Cemil Candaş Kent Kültür Merkezi
İZMİR BULUŞMASI
28 Kasım Çarşamba, 20:00
Tepekule Kongre Merkezi
ANKARA BULUŞMASI
1 Aralık Cumartesi, 17:30
Vedat Dalokay Salonu

Küba'yla dayanışma borcumuz, Küba'dan öğreneceklerimiz var

Bu hafta gündemimizde Küba Haftası var. José Martí Küba Dostluk Derneği'nin düzenlediği hafta hem Küba hem Türkiye halklarının mücadelesi açısından önem taşıyor. Kübalılar dayanışma hissedecek, biz umut ve enerji bulacağız.

Bu yıl Küba Haftası, Küba Devrimi'nin 60'ıncı yıldönümü vesilesiyle, sosyalizm üzerine yoğunlaşıyor. Küba'dan gelen delegasyon da haftanın asıl vurgusunun siyaset ve örgütlü mücadele olması gerektiği konusunda hemfikir.

José Martí Küba Dostluk Derneği (JMKDD), bu hafta Türkiye'nin üç büyük ilinde etkinlikler içeren bir Küba haftası organize ediyor. Haftanın esas amacı Küba'yla dayanışma sergilemek olsa da, etkinliklerden faydalanacak olan yalnızca Kübalılar değil. Biz de 11 milyonluk bu adanın halkının nasıl 60 yıldır emperyalizme kafa tuttuğunu, boyun eğmediğini bizzat onlardan dinleme, kendi ülkemize dair ders ve umut çıkarma fırsatına varacağız.

Küba, Türkiye halkında büyük sempati yaratan bir ülke. Kıt kaynaklara rağmen, eşitlikçi bir düzen içinde dünyanın en iyi eğitim, sağlık sistemlerinden birine yaratmayı başarmış, neredeyse devrimin başından bu yana ABD'nin ekonomik ablukası altında olmasına rağmen yüzleri gülen, direnişçi bir halkın, bizim topraklarımızda niye sempati beslediğini anlamak zor değil.

Tüm dünyada Küba'ya sempati, Küba halkıyla dayanışma var. Fakat Küba'nın da dünyanın tüm halklarında emeği, katkısı, alın teri var. Her yandan on binlerce yoksul ülke çocuğuna ücret-

siz eğitim sağlayan; onlarca ülkede on binlerce doktoru, mühendisi, öğretmeniyle kapitalizmin çaresiz bıraktığı yoksullara çare olan; yalnızca bağımsızlık mücadelesi veren Afrika ülkeleri değil, İsrail işgaline uğradığında evlatlarını yanbaşımdaki Suriye topraklarına bile savaşmaya göndermiş bir ülke Küba.

Ve bu ülkenin büyük lideri, Fidel. ABD ve NATO bizim ülkemize, Türkiye'ye nükleer başlıklar yerleştirdiğinde Sovyetler Birliği bu hamleye karşılık vermek için Küba'ya füze göndermiş, tarihte insanlığın topyekün nükleer savaşa en çok yaklaştığı anlardan biri olan Füze Krizi yaşanmıştı. Bu kriz sırasında Fidel, Sovyetler'e, "Eğer bir nükleer savaş kaçınılmaz olursa, tereddüt etmeyin. Küba halkı, kendini dünya halkları için feda etmeye hazırdır" demişti. Bu dayanışma anlayışını Kübalılar hep benimsediler.

Bu bir yüce gönüllülük değil, bilinçli bir tercihtir Kübalılar için. İşçi sınıfının birliğinden, dünyanın tüm işçilerinin birleşmesinden yana oldular hep. Sovyetler yıkılınca yalnız kaldılar, ama emperyalizme kafa tuttular. Herkesin "ha düştü ha düşecek" dediği zamanda boyun

eğmediler, sosyalizmde inat ettiler.

Tam iki yıl önce, 25 Kasım 2016'da Fidel aramızdan ayrıldı. Emperyalist neredeyse zil takıp oynayacaktı, "işte şimdi bitti işleri" diye. Oysa Kübalılar, Fidel'in mirasına sonuna kadar sahip çıkacaklarını kanıtladılar. Sosyalizmi güçlendirmek için gerekli adımları atmaya sürdürüyorlar.

Fakat kolay değil. Bu ufak adanın emperyalizme kafa tutabilmesinde, tüm dünyada Küba'yla gösterilen dayanışmanın büyük rolü var. Biz de Türkiye'de bu görevimizi yerine getireceğiz, ve Kübalılardan devrimi, sosyalizmi dinleyeceğiz.

BU TÜRKİYE'DEKİ İLK KÜBA HAFTASI DEĞİL

JMKDD ilk kez 2003 yılında "Teslim Olmama Dersleri: Küba" başlıklı bir Küba halkı ile dostluk, dayanışma ve kültür haftası düzenledi. Coğrafyamızın yeni bir emperyalist işgalle sarsıldığı bir dönemde Küba'nın Devrimi ayakta tutma iradesinin ve emperyalist saldırılara karşı direnişinin altı çiziliyordu. Haftanın Kübalı konukları arasında dünyanın bütün ülkelerindeki Ernesto Che Guevara çalışmalarını derleyen ve araştırmacıların incelemesine sunan Che Araştırmaları Enstitüsü müdürü Camilo Guevara March da vardı. Derneğin 2004 yılında düzenlediği "Küba günlerinin" sloganı ise "Küba bizi çağırıyor"du. 2006 yılında Küba'nın özel dönemden çıktığını ilan ettiği, Latin Amerika'da Küba'nın

nefes almasına destek olan sol iktidarların yükseldiği bir evrede düzenlenen Küba haftası "Vamos Bien - İyi Gidiyoruz" mesajıyla bir kez daha Türkiye kamuoyunu Küba ile buluşturdu. 2008 yılında Küba Devrimi'nin 50. yılı üç büyük ilde Küba haftalarında olduğu gibi konser, sergi açılışları ve film gösterimlerini yoğun bir programla kutlandı. Uzun bir aradan sonra 2016 yılında planlanan Küba haftası Küba'nın ABD emperyalizmi karşısında elde ettiği yeni kazanımlara ve Küba'nın bu yeni uğrakta da devam eden mücadele gündemlerine ışık tutmayı amaçlıyordu. Ancak Türkiye'nin şeriatçı katillerin eylem alanına döndüğü bu dönemde haftayı gerçekleştirmek güvenlik sorunları nedeniyle mümkün olmadı.

KÜBA HEYETİNDEKİ İSİMLER

JMKDD'nin konuğu olarak, Küba Haftası'na katılmak üzere gelen heyet şu isimlerden oluşuyor: Juan Carlos Marsan: Küba Komünist Partisi Uluslararası İlişkiler Genel Koordinatörü, Liliam Mendoza Estrada: Milletvekili, Küba Komünist Gençliği temsilcisi, Ibis Alvisa Gonzalez: Küba Halklarla Dostluk Enstitüsü temsilcisi, Belkys Lay Rodriguez: Küba Komünist Partisi Uluslararası İlişkiler Bürosu üyesi, Marta Carvajal Torres: Gazeteci, Mundo Latino Direktörü.

JMKDD: İKİ HALK ARASINDA KÖPRÜ

José Martí Küba Dostluk Derneği (JMKDD) 2002'de Küba Komünist Partisi ve Türkiye Komünist Partisi'nin aldığı ortak karar neticesinde kuruldu. JMKDD Türkiye'de Küba'yla dostluk ve dayanışma faaliyetleri yürütmek üzere kurulmuş olan ilk dernektir. Kurulduğu andan itibaren kamuoyunda geniş bir ilgiyle karşılandı, üye sayısını hızla arttırdı. Ankara'da kurulduktan kısa bir süre sonra, önce İstanbul'da ardından İzmir'de dernek şubeleri açıldı. 2011 yılında ise dernek Eskişehir şubelerini açtı. Kurulduğu yıldan itibaren düzenlenen etkinliklerde Türkiye'deki Küba dostu geniş bir kesimi harekete geçirdi. Binlerce Küba dostunu Türkiye'de Küba'ya dönük ilginin politik bir dayanışmaya dönüşmesi için Küba Halklarla Dostluk Enstitüsü (ICAP) ve dünyadaki çok sayıda dayanışma hareketi ile eşgüdüm halinde kampanyalar düzenledi. Kübalı beş yurtseverin serbest bırakılması için verilen mücadele ve ABD'nin abluka politikasının sonlanması için yürütülen çalışmalar bunlar arasındadır.

SAMANALTI / Sait Munzur

PATRONLARIN ENSESİNDEYİZ

GÜLSAN DİRENİŞİ PE AĞI DAYANIŞMASI İLE GÜÇLENİYOR

GÜLHAN MİMARLIK'TA ÜCRETLER ÖDENMİYOR

Ulusal Yapı'nın 144 dairelik konut projesi olan Emperia şantiyesinde, dış cephe işlerini yapan taşeron Gülhan Mimarlık'ta ücret ödemelerinde gecikmelerin yaşandığı bildirildi. PE Ağı'na gelen bilgilere göre, Mayıs ayında başlayan cephe işleri için ayrı zaman dilimlerinde 34 işçi çalıştı ve tüm çalışanların ücret ödemelerinde gecikme yaşandı. Son olarak, ana şirketin taşeron firmanın sözleşmesini fesh etmesi üzerine işi bırakmak zorunda kalan 2 ekibin şirkette yüklü miktarda alacağı kaldığı belirtiliyor. Ana şirketin, taşeron Gülhan Mimarlık'a ödeme yapmasına karşın 2 dış cephe ekibinin ücretlerinin hâlâ ödenmemesi üzerine, sahadan çıkarılan ve memleketlerine gönderilen taşeron firmadaki çalışanlardan bir bölümü Gülhan Mimarlık'ın Ankara'daki merkez ofisine gitmeyi düşünüyor. Firma, işçilere krizi gerekçe göstererek çeklerin ödenmemesi ve alacakların tahsil edilememesi gibi bahaneler uyduruyor.

A ARTI OSGB'DE HAK GASPLARI

İzmir'de işçi sağlığı ve iş güvenliği hizmeti sunan A Artı OSGB'de patron, çalışanlarının hakkını gasp ediyor. PE Ağı'na gelen bilgiye göre, şirkette iş sözleşmeleri en fazla 1 yıl olarak çalışanlara imzalatılıyor ve bu yolla patron işçilerin tazminat hakkının doğmasına engel oluyor. Maaşların bir kısmını elden vererek daha düşük vergi ve sigorta pirimi ödeyen A Artı patronu, "işçilik maliyetinde tasarruf" uyanıklığı da yapmış oluyor. Öte yandan patronun, şirkette çalışanların haklarını daha kolay tırpanlayabilmek için ciddi bir eleman sirkülasyonu gerçekleştirdiği de gelen bilgiler arasında. Bir örnek olarak, birkaç yıl öncesine göre şirketin yüzde 90 çalışanının değişmiş olduğu belirtiliyor. Basında yer alan bazı haberlerde şirketin sahibi olan Şenol Aslanoğlu'nun CHP'nin Balçova Belediye Başkan adaylığı için hazırladığı bilgisi yer aldı.

İşyeri komitesi patronların yalancı şahitlik baskısına tepki gösterdi

MADAME COCO BU SEFER GENEL MÜDÜRLÜK ÇALIŞANLARINI ZORLUYOR

Madame Coco çalışanları bir açıklama yayınlamaya, patronun çalışanlara yaptığı sosyal medya trollüğü baskısını teşhir etti. Açıklama şöyle:

Çalışma koşullarımızın iyileştirilmesi için Patronların Ensesindeyiz Ağı içinde başlattığımız örgütlenmede, bir yandan bize katılan mesai arkadaşlarımızın sayısı artıyor, diğer yandan müşterilerimizin basında ve sosyal medyada bize sunduğu destek sürüyor.

Şirket yönetimi ise çalışanların sesine kulak verip sorunların çözümü için adım atacağına, daha fazla hukuksuzluğa, hatta ahlak dışı uygulamalara imza atıyor. Madame Coco çalışanları olarak örgütlenmeye başlamakta ne kadar haklı olduğumuzu bir kez daha gösteren bu son uygulamayı kamuoyunun bilgisine sunuyoruz.

Şirket merkezindeki çalışanlar geçtiğimiz Cuma günü mesai bitimine yakın bir saatte toplantıya çağırıldılar. Toplantıda müdürler herkesten Pazartesi gününe kadar sosyal medyada şirketi öven iletiler paylaşmalarını, yaptıkları paylaşımların ekran görüntüsünü alarak kendi bölüm müdürlerine göndermelerini, paylaşım yapmayanların ise nedenini yazılı olarak kendilerine iletmelerini istediler.

Yönetimin çalışanlardan şirket lehine sosyal medya paylaşımında bulunmalarını istemesi yasadışıdır. Bu, çalışanları zorunda olmadıkları bir şeyi yapmaya zorlamaktır ve ağır suçtur. Uygulama açık bir mobbing uygulamasıdır. Sanıyoruz şirket avukatları iş mahkemelerinde bu ağır suçun savunmasını yapmak zorunda kalacaklardır.

Yapılan uygulama sadece yasadışı değil, aynı zamanda ahlak dışıdır. Gayri insanidir. Çalışanların kişiliklerini ayaklar altına almaktır. Onları yok saymaktır.

Biz Madame Coco çalışanlarının onuru var ve onurumuzu ayaklar altına almanıza izin vermeyeceğiz. Sadece bunun için bile örgütlenmeye değer.

Yola devam ediyoruz.

Madame Coco Çalışanları İşyeri Komitesi

KRİZİN FATURASI İLAÇ MÜMESSİLLERİNE ÇIKARTILYOR

Daha önce ilaç şirketi Sanovel'de ilaç mümessillerinin işten çıkartılması ve kalan mümessillerin haklarının gasp edilmesi haberlerinin ardından, PE dayanışma ağına diğer ilaç şirketlerinde de kriz fırsatçısı benzer uygulamaların yaşandığı bilgisi iletildi. Toksöz Grubu'na bağlı Sanovel ve Arven İlaç'ta, yaklaşık bir ay önce işten çıkarılan 150 ilaç mümessilinin kıdem ve ihbar tazminatları henüz ödenmiş değil.

Diğer yandan Eczacıbaşı İlaç'ta, 90 mümessil işten çıkarıldı. Abdi

İbrahim'de de benzer bir çıkarma bekleniyor. Yıllarında belli sayıda mümessil ile yollarını ayıran ilaç şirketlerinde, bu yıl yeni eleman istihdam edilmeyerek çıkarılan mümessillerin yaptığı işin daha az kişiyle devam ettirilmesi planları yapılıyor. Binlerce ilaç mümessili işsiz bırakılırken firmalar, aynı dönemde ilaç üretimini azaltmış değil, Daha az elemanla daha çok çalışma bekleniyor ve çalışmaya devam eden mümessillerin birçok hakkı gasp ediliyor.

Gülsan Grup'a bağlı cam fabrikasında tazminatsız işten çıkarılan 213 işçinin direnişi dördüncü haftasına giriyor. Beylikdüzü'ndeki fabrika önünde direnen işçilere 16 Kasım Cuma günü Patronların Ensesindeyiz (PE) dayanışma ağı ve Nâzım Hikmet Kültür Merkezi sanatçıları destek ziyaretinde bulundu. Ziyarete PE dayanışma ağı temsilcisi olarak Türkiye Komünist Partisi İstanbul İl Başkanı Aydemir Güler ve Nâzım Hikmet Kültür Merkezi (NHKM) sanatçıları temsilen Orhan Aydın, Mehmet Barış, Orhan Gökdemir ve Harun Güzeloğlu bulundu.

Ziyaret sırasında, bir konuşma yapan direnişçi işçi Özgür Karabekiroğlu, "Bizler bu soğukta hakkımız için direnirken onların lüks içinde çiftliklerinde yaşadıklarını biliyoruz. Mücadelemizi tüm haklarımızı almaya kadar sürdüreceğiz. Bizi yalnız bırakmayan Patronların Ensesindeyiz platformuna ve diğer destek veren medyaya teşekkür ederiz" dedi. İşçiler ziyaret sırasında, Gülsan patronunun CHP eski encümeni ol-

masına işaret edip "encümeni böyle ise tepedekiler çok daha kötüdür" sözleriyle tepkilerini gösterdiler.

TKP İstanbul İl Başkanı Aydemir Güler, yaptığı konuşmada "Onların mallarına mülklerine bir şey olmuyor. Krizin faturasını evine ekmek, hastasına ilaç götüren, emeğiyle geçinen bizlere yıkmak istiyorlar. Patronların Ensesindeyiz ağı olarak siz direndikçe biz de burada olmaya devam edeceğiz ve bu krizin faturasını ödemeyeceğiz" dedi. NHKM sanatçıları adına Orhan Aydın da işçilere seslenerek "Hiçbir zaman yalnız kalmayacağınızı bilmelisiniz, siz mücadeleyi kazanana kadar sizinle beraber olacağız" diye konuştu.

Cuma günü yapılan ziyaretin ertesinde içinde bir avukatın da yer aldığı PE dayanışma ağı heyeti, işçileri ziyaret edip direnişin hukuki boyutlarını değerlendirdi. Yapılan görüşmede, bundan sonra yapılabilecekler dair yol haritası belirlendi ve PE dayanışma ağına bütün işçilerin dahil olması ve yaygınlaştırılması kararı alındı.

PE AĞINDAKİ İSG UZMANLARI TOPLANDI

"İşçinin sağlığı ve güvenliği patronlara bırakılmaz" başlıklı çağrı ile 18 Kasım 2018 Pazar günü Kadıköy Nazım Hikmet Merkezinde iş güvenliği uzmanları, işyeri hekimleri ve hemşireleri ile bu alanda çalışma yapan mühendisler, eğitimciler toplandı.

Patronların Ensesindeyiz ağında çalışma yapan İSG profesyonelleri, iş kazalarını ve alınmayan önlemlerin PE hattına ihbar edilmesi çağrısı yaparken,

kendileri de birer işçi olan İSG profesyonellerinin kendi hakları için de PE ağı ile birlikte hareket etmesini istedi.

YANDAŞ MEHMET CENGİZ FAZLA MESAILERİ ÖDEMİYOR

AKP döneminde semiren sermaye gruplarından birisi Cengiz Holding. Holding bünyesindeki Mardin Mazıdağı Fosfat ve Gübre Tesisi'nde işçilerin hakları ödenmiyor. Tesis yatırımı için hükümetten süper teşvikler alan holding patronu Mehmet Cengiz, tesis çalışmaya başladıktan sonra işçinin haklarını gaspederek daha fazla kazanmak istiyor. Son iki aydır işçileri çok yoğun çalıştırmaya başlayan patron, mesailerini 8 saatten 12 saate çıkarttı. Ancak, PE dayanışma ağına gelen bilgilere göre bu fazla çalışmanın ücreti ödenmiyor. Yine son iki aydır yemek molasının kullanılmadığı ve işçilerin yemekhaneye alınmadığı bildiriliyor. İşçiler çalışma alanlarında hızlı bir şekilde yemeklerini yiyerek çalışmaya devam ettiriliyorlar. Öyle ki, işçiler özellikle yağışlı günlerde çamur içinde yemek yemek zorunda kalıyorlar. Yandaş Mehmet Cengiz'in bu tesisteki dayatmalarına karşı işçiler tepkili. PE Ağı hak gasplarına karşı işçinin yanında yer alacak, yandaş patron Cengiz'in karşısına dikilecek.

TİRE SÜT KOOPERATİFİ'NDE YEMEK ÜCRETİNDE KESİNTİ DAYATMASI

İzmir'de Tire Süt Kooperatifi'nde yönetim, kriz koşullarını bahane ederek işçilerin günlük yemek ücretini düşürmeye çalışıyor. Yönetim, halen günlük yemek ücretleri 12,5 TL olan işçilere, yemek maliyetini 7-8 TL'ye düşürerek daha ucuz yemek hizmeti veren Doysan ile çalışacaklarını duyurdu. PE Ağı'na iletilen bilgilere göre, işçiler yeni firmanın yemek kalitesinin çok kötü olduğunu söylüyor ve bu duruma itiraz ediyorlar. İşçiler, yeni firmanın yemeklerini yemek istemiyor. Kooperatif yönetimi ise kriz koşullarını gerekçe göstererek, çalışan başına en fazla 7-8 TL'lik yemek ücreti verebileceklerini bunu istemeyen işçilerin maaşlarından fark ödemesi şartıyla daha pahalı bir hizmeti alabileceklarini söylüyor.

400 civarı işçinin çalıştığı Tire Süt Kooperatifi, yıllardır 85 çalışanıyla İzmir Büyükşehir Belediyesi ile ortaklaşa "Süt Kuzusu Projesi" yürütüyor. Kooperatif, bu projeye hem üreticiyi korudukları hem de çocuklara sağlıklı süt içtikleri reklamını yaparken, kendi işçisinin boğazından geçen lokmaya göz dikiyor.

25 KASIM KADINA YÖNELİK ŞİDDETLE MÜCADELE GÜNÜ

Düzenin şiddeti önce kadınları vuruyor

Çağdaş yaşamın, saltanatlarla son veren demokratik devrimlerin birinci vaadi zorbalığın bitmesiydi. Kralların, derebeylerinin, ağaların, hatta şeyhlerin, papazların ezilenler üzerindeki sınırsız şiddeti sona erecekti. Öyle olmadı. Ve bitmeyen şiddetten bütün toplumsal pratiklerde yine en fazla payı almak kadınlara düştü.

“Her şeyi devrime bağlıyor, tüm sorunların çözümünü sosyalizmden bekliyorsunuz” diyerek, kadınların kurtuluşunu işçi sınıfının kurtuluşundan ayıranlar zaman zaman antikomünist denilebilecek bir hatta bile yerleşebildiler.

Sosyalizmin bir sihirli değneği olmadığı doğru. Öte yandan yaşanmış deneyimlerle sabit ki, sosyalizm bugün kadının eşitliği için mücadele verirken hayal bile edemediğimiz sonuçları ortaya çıkartabili.

ŞİDDETİN VE SÖMÜRÜNÜN DEĞİL, HAYALLERİ ÖZGÜR KADINLARIN SOSYALİST TÜRKİYESİ İÇİN!

16 yıllık AKP iktidarı boyunca binlerce kadın öldürüldü, hâlâ öldürülüyor. Onbinlercesine fiziksel ve cinsel şiddet uygulandı, hâlâ uygulanıyor. Şiddet sadece evde, sokakta, koca ya da sevgili tarafından uygulanmıyor. İşyerinde bazen doğrudan patron, bazen amir tarafından; televizyonda, gazetelerde sözlü, görüntülü olarak uygulanıyor.

Psikolojik ve ekonomik şiddete de maruz kalan kadınlar açık ve örtülü olarak hor görülüyor, aşağılanıyor. Kadın sokağa her çıktığında giyeceği kıyafetin, kullanacağı taşıtın, döneceği saatin hesabını yapmak zorunda bırakılıyor. Bir yandan gerici düzen tarafından babanın ya da kocanın evine tıklımaya çalışılıyor, diğer yandan gazete ve dergilerde bedeni sergileniyor, pazarlanıyor.

Anneliği kutsayan patronların düzeni emzirme izinlerini kullanılmıyor, gebe kalan emekçi kadınları işten çıkarmanın hukuki, gayri hukuki binbir yolunu buluyor. Sosyal devletiz diye övünüp çocuk yuvalarını, kreşleri lüks hizmetlermiş gibi satıyor, kadını ya iş yaşamını ya da ev yaşamını seçmeye zorluyor.

Kadın çalışabilirse, onu daha düşük ücretlerle ya da kayıtsız çalışmaya zorluyor, angarya işe boğuyor, uzun mesai saatlerine mahkûm ediyor. Sonra da kriz dönemlerinde önce kapının önüne koymakla tehdit ediyor.

Tüm bunların sorumlusu koyduğu yasaları bile uygulamaktan aciz olan; eşitlik bildirgelelerinin, cinsiyet sertifikalarının reklamını yapıp hakkını arayan işçilerini tıpkı Flormar'da olduğu gibi işten çıkararak; öğrenci iken çalışmak zorunda kalıp işyerinde öldürülen Şule'nin katillerini cezalandırmayan patronların düzeni! Korunma ihtiyacının kadının fitratında olduğunu iddia eden, şiddetin kaynağında ideoloji yok deyip şiddeti engellemeyi yine kadına, anne sevgisine havale eden kapitalizm ve onun kucağındaki gericilik!

Tam da bu yüzden TKP'li kadınlar diyor ki; bu kadın düşmanı, sömürü ve şiddet düzenine alışmayalım, onun çürümüş kurallarını kanıksamayalım! İnsanlığın gelişmesinin önündeki tüm engelleri yıkalım!

Gericilik ancak kadınlar ayağa kalktığında, boyun eğmediğinde geri basar. Bundan 58 yıl önce, binlerce kilometre uzaktaki okyanus ötesi bir ülkede diktatöre boyun eğmediği için öldürülen Mirabal kardeşlerin mücadelesinden feyz alalım. Kapitalizmin karşısına örgütlü gücümüzle dikilelim!

Eşitsizliğin ve adaletsizliğin kaynağı bu düzeni değiştirdiğimizde, ne şiddet ne de sömürü kalacak! Sosyalizmin onurlu insanları hep daha iyinin, güzelin peşine düşecek, gelişecek! Boyun eğmeyen kadınlar, boyun eğmeyen emekçi halkın iktidarında korkusuzca sokaklarda yürüyecek, kahkaha atacak! Hayalleri özgür kalacak ve dünyayı yeniden kuracak!

ŞİDDET: OLAĞAN YAŞAM HALİ

Kapitalizmde şiddet kadınlar için aynı zamanda olağan yaşamın bir parçası. Saldırıya uğramadığı, koca dayaağıyla karşılaşmadığı, bağımlı susturulmadığı zamanlarda bile kadın zorbalıkla baş etmek zorundadır.

Kadınlara düşen angaryadır. Ev içi işler, çocuk, hasta ve yaşlı bakımı kadının sorumluluğundadır, onun üstüne yıkılır. Bu nedenle kadınların büyük kısmı eğer çalışabileceklerse, daha çok esnek ve yarı zamanlı işleri tercih etmek zorunda kalırlar. Üstelik kapitalizm bu işlerin özellikle kadınlar için, kadınlar da istihdam edilebilsin diye teşvik edildiği yalanını da atıverir. Asıl sonuç ise ücret farkları yaratarak emek gücünü daha ucuza mal etmektir.

Düşük ücret demek, kadının bağımlılığı demektir. Hayatlarını belirleyecek kararları alırken, önlerinde durur. Şiddet gördüğü baba evinden çıkmak da şiddetinden bunaldığı kocadan ayrılmak da kolay değildir.

Bu nedenle şiddet, kadının hayatında sert bir darbe olarak, bir travma ile karşılaşılana olağanüstü bir muamele olmaktan bile çıkar. Kadından en çok beklenen bu olur: şiddetle yaşamayı öğrenmek.

PATRONUN YASAL ZORBALIKLARI

Kapitalizm anne olmayı kutsar, anne olmamak bir eksiklik. Üstüne çocuk bakımı hizmetini satar, türlü türlü pazarlar. Yine de işçi kadının gebe kalmasını istemez, bunun için sözleşmeler imzalatır, işten atma tehditleri savurur, atar hatta. Ne anne olma ne de olmama kararını kendi alamaz kadın.

BU CİNNET BU CEHENNEM BİZİM

AKP döneminde kadınların ekonomik, sosyal ve siyasi alanlara katılımı, dolayısıyla toplumsal hayattaki yerleri giderek geriledi.

Türkiye, Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Endeksinde 144 ülke arasında 131. sırada.

Her dört genç ve eğitimli kadından biri işsiz (Bu ortalama OECD ve AB ortalamasının iki katı).

Şehirlerde kadın işsizlik oranı %30. Çalışabilen kadınların istihdam oranları erkeklerin çok gerisinde, istatistiklere göre işçilerin sadece %29'u kadın.

2003-2017 yılları arasında kadın cinayetleri % 392 arttı.

2003 yılında erkekler tarafından öldürülen kadın sayısı 83 iken 2017 yılında bu sayı 409 oldu.

Türkiye'de okula gitmemiş veya ilkökulu bitirmiş kadınlar arasında fiziksel şiddetin yaşam boyu görülme sıklığı %52. Ancak sadece eğitim düzeyi düşük olan kadınlar şiddete maruz kalmıyor. Eğitim düzeyi daha yüksek olan kadınlar arasında da her 10 kadından 3'ü eşleri tarafından fiziksel veya cinsel şiddete maruz kalıyor.

Elbette bu sayılar kız çocuklarını kapsamıyor. Son 10 yılda 500.000 kız çocuğunun zorla evlendirildiği ve aynı yıllarda doğum yapan kız çocuk sayısının ise 440.000'e ulaştığı biliniyor. 15 yaşın altında cinsel istismara uğrayarak doğum yapan çocuk sayısı ise 16.000. Türkiye de 16-18 yaş arası annelik ve gebelik % 8,5, çocuk yaşta evliliklerin en az bu kadar olduğunu tahmin etmek zor değil.

SAYILAR TESADÜFLERİ DEĞİL DÜZENİN YASALARINI İŞARET EDİYOR

Birleşmiş Milletlerin verilerine göre tüm dünyada kadının şiddete uğrama oranı %17-75 arasında değişiyor. Ortalama her 3 kadından 1'i hayatı boyunca fiziksel ya da cinsel şiddete maruz kalıyor. Bu rakamlara psikolojik ve ekonomik şiddet dâhil değildir.

Dünya nüfusunun yarısını oluşturan kadınların kendilerini baskı altında, güvensiz ve zayıf hissetmeleri kapitalizmin ortadan kaldırmaya çalıştığı bir yan etki değil, kapitalizmin ta kendisi. Kadına baskı demek, emekçi kadınların sömürüye boyun eğmesi demektir, yani tüm emekçiler için sömürünün daha da arttırılması.

Bu emekçi sınıfların patronlara meydan okumasının önünde bir engel olduğundan kapitalizm bu baskıyı asla ortadan kaldırmayacaktır.

SOSYALİZM KADINLARI KURTARACAK MI?

Herkes çalışma hakkı ve iş garantisi sağlar, bu işlerin herhangi birinde cinsiyetler arasında ücret farkı olmaz. Kadınlar "erkek işi- kadın işi" yönlendirilmesinden istedikleri mesleğin eğitimini alabilir. Kadınlar üreme ve cinsel haklarını tam olarak kullanabilirler, sağlıklarının korunması ve geliştirilmesi için özel sağlık programları oluşturulur, güvenli bir şekilde doğum yapmaları da, kürtaj olmaları da garanti altına alınır. Doğum yapan

kadının ücretli annelik izni ve iş garantisi yasaları güvence altına alınır. Sosyalizmde ev işleri toplumsallaştırılır. Bakım evleri, çocuk yuvaları, ortak çamaşırhane ve yemekhaneler kadını angaryalardan kurtarır. Böylece kadının kendini geliştirmek ve sevdikleriyle paylaşmak için daha fazla zamanı olur. Sosyalizm kadınların mücadelesinde çok önemli kazanımlar sağlayarak tam eşitlik ve gerçek özgürlük için bir başlangıç noktası oluşturur.

KÜBALI KADINLARIN DEVRİMİLE GELEN KURTULUŞU

Kübalı kadınların "devrim içinde bir devrim" niteliğindeki kesintisiz örgütlü mücadelesinin sonucunda Küba'da kadına yönelik şiddet çoktan tarihin tozlu sayfalarında yerini aldı. Bugün toplumsal hayatın her noktasında çalışan kadınlar ülkenin kaderine yön verir durumdadır.

Küba'da devrim sonrası 20 yılda kadın iş gücü %22 oranında arttı. Bugün Sosyalist Küba'da toplam işgücünün % 47'si kadındır. Kız çocuklarının okullaşma oranı %100'e

yakındır. Üniversite mezunlarının % 63,6'sı, yüksek lisans ve doktora mezunlarının % 52'si kadındır.

Öğretmen, öğretim üyesi ve bilim insanlarının % 81,9'u, hekimlerin % 60,2'si, sağlık sektöründe çalışanların % 78,5'i, hâkim ve savcılarının % 70'inden fazlası kadındır. Dünya ortalaması %23 olan kadın parlamenter oranı Küba'da yıllardır % 50'lerde seyretmektedir. Anne ve bebek ölüm oranları en düşük seviyede olan ülkeler grubu içindedir.